

ΡΟΛΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Επιστόν μετρούμεν χρόνον
εἰς τὴν γῆν τῶν Παρθένων.

Ἐγγυαῖα τίσερα καὶ χίμα
ποῖς δ' ἄ' ῥῶδν λατοὶ μὲ τεταρτάτα.

Καὶ ἴσως μας μεταβολή, ἐνδιαφέροντα ποῖς

Πρόγραμμα καὶ συνδρομῆ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμῆ.

Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὄκτ' ἑράγκα εἰναι μὲ ὄνο.

Γὰρ τὰ τένα ἄνω μερῆ—δέκα ἑράγκα καλ' ἰσὶ τ' ἄρι.

Εἰς γῆσιν ἔρομεν παντός εὐποδόν τοῦτέστι
ὅτι πωλοῦμεν ὄματα Ἐρωποῦ ἀνελλατῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τῆν κ' ὄποιος ἀπ' ἔξω ὄλλε
ὄκτ' ἑρά πᾶσῶν δ' αὐτὰ τεταρτομείων τέτα.

Δεκατρεῖς τοῦ Νοεμβρίου,
πρόεδρος Βουλευτηρίου.

Πρόεδρος ὄκτακλῆσιν ὄν ἔγγυατῆ,
πρόγραμμα τοῦ Κόντε, γὰρ μὲ γράφει ἄλλε.

Φαδουλῆς καὶ Περωίτῆτος,
ὁ καθένος νέος ὄκτατος.

Φ— Ὁ Περωίτῆς φιλῆται καὶ φιλῆται συμπαῖται,
τὶ πρόγραμμα σωτηρίων καὶ πάλιν ἐξοφραίνεται...

καὶ τῆς Βουλῆς ἡ πρόεδρος ὄς ἰσὶν ὄλλεῖται,
ἀλλ' ὄμως καὶ ἡ ὄλλεῖται ἀπὸ τῆς ὄν ὄλλεῖται.

Μὲ ἴσως πᾶς ὄς ἀρῶσιν ὄν
ἀλλ' ἴσως καὶ διαδῶν.

Ἐπίδοσις καὶ γὰρ τὸ ὄκτ' ἑράγκα δὲν ἀποκλείεται,
καὶ προσολεῖται καὶ ἄλλε, ἀλλὰ καὶ διαδῶν.

Ὁ ἴσως ὁ Κορδοῦκος πᾶς ὄκτατος τῶν ὄν ὄλλεῖται
καὶ ὄς ὄκτατος τῶν, Περωίτῆς, δὲν ἀρῶσιν ὄν.
γὰρ τῆς Βουλῆς τὴν πρόεδρον τὴν γῆσιν τῶν ὄλλεῖται,
ἀλλὰ καὶ τὴν ὄκτατος ὄκτατος πᾶς ὄκτατος ὄν.

Ἐκείνος πολὺ ὄκτατος καὶ ὄκτατος ὄκτατος
ποῖς πᾶς, καὶ καὶ πᾶς πᾶς, πᾶς ὄκτατος ὄκτατος.

Πρῶτος, καὶ πᾶς ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
τὶ καὶ τὸ Κορδοῦκος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

καὶ ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
καὶ ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

Πὶ κάνας, Κορδοῦκος;
ποῖς πᾶς γῆσιν ὄκτατος.

Πᾶς ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
καὶ ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

Πᾶς ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
καὶ ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος
ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος ὄκτατος.

γούνας σάν τούτη που φορώ, παιδιά μου, θά σάς φέρη
προσωπική γυμνότης.

Π. — "Ωρα καλή, Προϊντουργέ... που πής; εις τό σπητάκι
μέ τό προγραμμάτιά μου. Γιου
Στάσου! Λάγνα νά χαρής
αδέρη τήν γούνα που φορείς,
και ξαναθάβασέ το
σ' έμέ τόν Περικλέτο.

Τό πρόγραμμα τό ξαφνικό,
ποητής σκαρσίσει μόνος,
θάναυ βαρύν γουναρικό
'στό κρύο του χειμῶτος.

"Ελα και ξαναθάβαστο, και σάν ξεγυμνωθώμε
μουκούλασε τήν γύμνια μας μ' αὐτό νά ζεσταθώμε.
"Υμῶ τό γέο πρόγραμμα, τό κόμμα τό 'δικό σου,
και τό γουναρικό σου.

Γούνα φορεί κι' ὁ Θεοδώρης,
μά 'μπρός σ' ἐκείνη που φορεῖς
καμμά δέν έχει χάρι
τού γέρου νανακόρη.

"Ωρα καλή, Προϊντουργέ... που πής; 'σε' ἀρχοντικό μου,
και 'πίσω μ' ἐρασιῶν πολλοί.
πότε θά 'μπω μέσ 'στη Βουλή
μέ τό γουναρικό μου.

"Αρατε πύλας τῆς Βουλῆς
κι' ἄς τρέξῃ κάθε κουρελιές
νά 'θῆ τό Κοροζωτάκι
μέ τό προγραμμάτι.

"Αρατε τὰς πύλας πάλιν νάμπουν τὰ Βουλευτικὰ
μέ τὰ πρώτα νταλλάκια,
και συνόφυλλα πρὸς δλοῦς ὁ Προϊντουργός νά ρίξῃ
μέ γλυκύταλον ἀσθήν,
και τήν γούνα του νά δέξῃ
σάν τόν Χόντζα Ναστραδάδιν.

Δεῦτε ψάλλωμεν τήν ὁράσιν
ἐληθούς πολιτικῆς,
δότε φύλλα τῆς σικῆς
'στην ἀδαμάντι πύσσιν.

Και τῆς τρέπας μας πασιόνας
τήν γοργότητ' ἀνυμενεῖς,
και τῆς κνιβρανόσσης γούνας
τό μαυίνι προσαννεῖτε.

Δόξα, βρε παιδιά, και νίγη
μέ τῆς γούνας τό μαυίνι.

Δεῦτε 'στὸν γουναροφόρον τὰ γουναρικά τρυφῶμεν
μήπως ἐκεῖ θερμανθώμεν.

Δεῦτε σὲ γουναροφόρους δέφωμεν πολιτικούς,
συμπολίται μου σεμνοί...

πρὸς ἀγῶνας γυμνικούς
προαλείψασθε γυμνοί.

Φ. — "Ἡ γῆ περὶ τὸν ἥλιον, βρε Περικλέτο, σφάσει
κι' αὐτὸς θεορόμητα και πῶς σ' ἔμας διαβίβασε,
κι' ὁ Θεοδώρης τὴν παῖτα μας με λάγνα τὴν τρέπει
κι' ὁ Κόντες με συνόφυλλα τὴν γύμνια μας σκαπάζει.
Λάγνα και συνόφυλλα, τὰ σύμβολα τὰ μόνα
τῆς φάρας τῆς Ρωμαίικης σὲ τούτον τὸν ἀδῶνα.

Βοήθα, Μούσα του καιροῦ,
νά ξαναβάλω κουπουροῦ
τόν Κόντε με τό πρόγραμμα, τὸν γέρο με τὴν σκούφια,
και τῆς ξανθῆς ρεπούμπλικας νά κατασφά τουλουφάμα.

Βοήθα, Μούσα του καιροῦ, ν' ἀπούσω και τοὺς ἄλλους
μέ τὰ κεράλια τὰ γερά,
και τό κεράλι τὸν γερά,
ποῦ μέσ' ἀπὸ τὴν Ἀθίνα μᾶς φθάει με κεράλιους.

"Ωρα καλή, Ζαήμη... που πής; εις τό σπητάκι μου...
τί πής ἐκεῖ νά κάρης; ... νά στήθω τό μουστάκι μου.

Τί προμειτεῖς νά κάρης;
ἔς και τούτη τῆ φορὰ
τόν Κοροζάτη νά συνδράμη;
μέ τὸς φίλους σοβαρά;

Θά 'μείξῃ; θά σκαπῆ;
ἢ θ' ἀρήσῃ τὰ κοπάδια
και 'στην Ἀθίνα θά πάς
γὰ νά ρίξῃς παραγάδια;

Θά μείνῃς 'στην Ἀθήνα και 'στῆς Βουλῆς τό κρόσι;
'πές μας που διαμένεις; 'στην Ἀθίνα, 'στό Ρίο,
ἢ κάτω 'στῆς Δευράδος τό Μασουρή, νά 'ξέρωμε,
δταν σὲ χρειασθώμε, ποῦ θάβῶμε νά σ' εἰδῶμε.

Κύττα κύττα, Περικλέτο, πόσοι παρακολουθοῦν
τόν Ζαήμη ποιητά,
και με λόγια προσπαθοῦν
νά φραξέουν τὸν γερά!

Κάθε νίγησαν χειλέων ἐξετάζουν, κάθε νεύμα,
γὰ νά νοθώσουν τί συμβαίνει 'σου μουστακαλιῶ τό πνεῦμα,
μά κανίνας ἔως τῶρα δέν κατάλαβε, βρε βλάμη,
τί θά γίῃ και με τούτον κι' ἄν τόν Κόντε θά συνδράμη.

Τὰ πάντα, Περικλέτο μου, προβλήματα και γαῖφοι...

Π. — Τὸν εἶδες τὸν Σμιπόπουλο;
Φ. — Τὸν εἶδα τὸν ἔξωρη.
Π. — Και δέν μού λές, βρε Φασουλῆ, τί γίνεται; τί κάνει;
Φ. — Μὲ βεβαῶν πὸς τῆς ἐλῆας παραίτηος τὴν στήνη.

Π. — Τί λέει γὰ τό πρόγραμμα κι' αὐτὸς ὁ κωμωμῆτος;
Φ. — Θαροῦ πὸς 'κρολόγιας κι' εἶναι συναχωμῆτος.
Τὸν βασανίζει και αὐτὰς τό διαβολοσυνάχι
κι' ὁρεῖ γὰ προγράμματα δέν τὸν ἀφίνει νάχη.

Είδα το πρόσωπό του τό συμπληρωσίδ;
 κι' έυείνος έροσοδος βαρδ' γουταρισίδ.
 Σε μηδ' καρτόσα' μπήρη' σ'οδ' πείσμα του Κορφαση
 κι' έπήγη' σ'οδ' Παιδίτι.

Τοδ' Παλασού της σούλας άνέβημε σ'οδ'
 κι' ελπε με την Κορώνα για τον γ'ροστο ναυγά.
 Έφροδ'σαν καμπόσοι πολισενται στωμόλοι,
 οδ' μήν κι' δ' Θεοτότης καδ' δ'ανόδο έφίλλαι.

Πι τάχατε να' πήςτε να' πής' σ'οδ' Βασιλκιά;
 κι' έυείδον του Τανάρου και πέρασ του Μαλάδα,
 κι' άπό του Ζαχαράνου και μέχρι της Αδής
 έβόησαν οι πάντες; Διάλογο Βουλις.

Θέλω κι' εγώ, βοδ' Περωιλί, ναμια βεβασιωμένος
 περι της τήρης της Βουλής έδωσασα κοντά του,
 δημοσ' άντ' έπ'αυήφωτος δ' κρολολογημένος
 μου' ερώησε το πρόσωπο με τα φτερομάτα του.

"Όταν έρωήθων κι' εγώ προς τους εν τέλει κίνω
 πάντα τοιαύτη παρ' αυτών απάντηση λαμβάνω,
 και πάντα μου τυχαίνει
 ναμια συναχαμύνοι.

Π. — Τοιαύτη περιφρόνησι σου πρώται, μασκαρά.
 Φ. — Βλέπεις έυεί, βοδ' Περωιλί, μηδ' κουρσιόδ' κηρδ;

Π. — Την βλέπω, βοδ'...
 Φ. — Μοδ' φαίνεται πώς λέγεται Πενία,
 χωρίς αυτήν δεν πένεται καμιά Μανδουσία.

Χωρίς αυτήν δεν εμποροεις να κήνης, κακομοιρία,
 όχι βασιέλο της γραμμής, άλλ' ούτε τραχανήτσι.
 Χωρίς αυτήν μηδ' Σαρατός, μηδ' Σαραντο σκελιά,
 μήτε τουρκίσι Μάνλιχρη και παρμεριαία.

"Ω σό, μεγάλη στήρυφος της εθλίουδ' Ελλάδος,
 όπου σου πρώται, δεσποσινά, χλωρός έλλας κίδος,
 χαίρετα τό Ρωμάλιο, πλησίους σ'οδ' μας,
 και μόνον σ'οδ' έρωδ' και μόνον πρόγονοι μας.

"Η Πενία θαλει
 σ'οδ' Ρωμηόδ' Φαδουλά.

Θέλει, νέα Ρωμηοσύνη, νέους στίλους δυνατούς
 και τιμητα για στρατούς;

Θέλει τ' αναβή; 'Οϊόμικον χιονώδεις κορυφός
 και τις νέους τός δεχάτες τ' άναστήρης έι κηρδ;
 τότε όλιγος παπαροδίας συνατάμνωσε, να πής
 της άκριδες του Προδρόμου και τό μέλι τό κηρδ.

Θέλει της Μανδουσίας την όδορομένην χώραν
 και τός Τυροδήςες να δώρη;